

TJUGOFÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 26 AUGUSTI

Läsning

1 Thess 1:1-5, 8b-10

Från Paulus, Silvanus och Timotheos till församlingen i Thessalonike som lever i Gud fadern och herren Jesus Kristus. Nåd och frid.

Vi tackar alltid Gud för er alla och nämner er ständigt i våra böner, ty vi tänker på vad ni uträttat i tron, hur ni uppoffrar er i kärleken och hur ni håller ut i hoppet till vår herre Jesus Kristus inför Gud vår fader. Gud älskar er, bröder, och vi vet att han har utvalt er. Vårt evangelium kom inte till er bara som ord utan också med kraft och helig ande, i fullt mått; ni vet ju vad vi förmådde göra bland er, för er skull.

Överallt har man hört talas om er tro på Gud, och vi behöver inte säga någonting. Alla berättar av sig själva om vad vårt besök hos er ledde till, hur ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden och vänta på att hans son, som han har uppväckt från de döda, skall komma från himlen, Jesus, som räddar oss från den stundande vreden.

Responsoriepsalm

Ps 149:1-6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.

Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,
de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Vid den tiden sade Jesus: »Ve er, skrifflärda och fariseer, ni hycklare som stänger till himmelriket för människorna. Ni går inte själva in, och dem som vill komma dit in släpper ni inte in.

Ve er, skrifflärda och fariseer, ni hycklare som far över land och hav för att vinna en enda proselyt, och när någon har blivit det, gör ni honom till ett helvetets barn, dubbelt värre än ni själva.

Ve er, ni blinda ledare som säger: Svär man vid templet betyder det ingenting, men svär man vid guldets i templet är eden bindande. — Ni blinda dårar, vilket är förmer, guldets eller templet som har gjort guldets heligt? Ni säger: Svär man vid offeraltaret betyder det ingenting, men svär man vid gåvan som ligger på det är eden bindande. — Ni blinda, vilket är förmer, gåvan eller altaret som gör gåvan helig? Den som svär vid altaret svär både vid det och vid allt som ligger på det. Den som svär vid templet svär både vid det och vid honom som bor i det. Och den som svär vid himlen, han svär både vid Guds tron och vid honom som sitter på den.«

TISDAG DEN 27 AUGUSTI

Läsning

1 Thess 2:1–8

Ni vet själva att vårt besök hos er inte var förgäves. Tidigare hade vi, som ni vet, plågats och förödmjukats i Filippi, men vår Gud gav oss mod att predika hans evangelium för er trots hårt motstånd. Bakom våra förmaningar ligger inte villfarelser, orena motiv eller bedrägliga avsikter. Gud har funnit oss värdiga att anförtros evangeliet, och därför talar vi som vi gör; det är inte människor vi vill vara till lags, utan Gud, som prövar våra hjärtan. Vi har aldrig farit med smicker, det vet ni, eller haft någon baktanke på egen fördel — Gud är vårt vittne — och inte har vi strävat efter att bli ärade av människor, varken av er eller andra. Ändå hade vi som Kristi apostlar kunnat komma med anspråk. I stället uppträdde vi lika kärleksfullt bland er som en mor när hon sköter om sina barn. Av ömhet för er ville vi gärna ge er inte bara Guds evangelium utan också våra egna liv, så kära hade ni blivit för oss.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–6 (R. 1)

R. Herre, du utransskar mig och känner mig.

Herre, du utransskar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty förrän ett ord är på min tunga,
så känner du, Herre, det till fullo.
Du omsluter mig på alla sidor

och håller mig i din hand.
En sådan kunskap är mig alltför underbar,
den är mig för hög, jag kan inte begripa den. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 23:23–26

Vid den tiden sade Jesus: »Ve er, skrifflärda och fariseer, ni hycklare som ger tionde av mynta och dill och kummin men försummar det viktigaste i lagen: rättvisa, barmhärtighet, trohet. Det gäller att göra det ena utan att försumma det andra. Ni blinda ledare, som silar mygg men sväljer kameler!

Ve er, skrifflärda och fariseer, ni hycklare som rengör utsidan av bägaren och skålen, medan de inuti är fulla av vinningslystnad och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först bägaren ren inuti, så blir också utsidan ren.«

ONSDAG DEN 28 AUGUSTI

Läsning

1 Thess 2:9–13

Ni minns hur vi slet och släpade; dag och natt arbetade vi för att inte behöva ligga någon av er till last när vi förkunnade Guds evangelium för er. Ni, och Gud, kan vittna om hur heligt, rätt och oförvitligt vi handlade mot er som tror. Ni vet att vi förmanade och uppmuntrade varenda en av er som en far sina barn och enträget vädjade till er att leva ett liv värdigt den Gud som kallar er till sitt rike och sin härlighet.

Därför tackar vi också ständigt Gud för att ni lyssnade till Guds ord i vår predikan och tog emot det, inte som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord, som också visar sin kraft hos er troende.

Responsoriepsalm

Ps 139:7–12ab (R. 1a)

R. Herre, du utransskar mig och känner mig.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?
For jag upp till himmelen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Och om jag sade: »Mörker må täcka mig
och ljuset kring mig bli natt«,
så skulle själva mörkret inte vara mörkt för dig:
natten skulle lysa som dagen. R.

Halleluja

1 Joh 2:5

V. Hos den som bevarar Guds ord
har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet.

Evangelium

Matt 23:27-32

Vid den tiden sade Jesus: »Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som är som vitkalkade gravar. Utanpå ser de prydliga ut, men inuti är de fulla av de dödas ben och annat orent. På samma sätt visar ni upp ett rättfärdigt yttre för människorna, medan ert inre är fullt av hyckleri och orättfärdighet.

Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som reser monument över profeterna och smyckar de rättfärdigas gravstenar och säger: Om vi hade levt på våra fäders tid, skulle vi inte ha gjort oss medskyldiga till profeternas blod. Därmed visar ni själva att ni är söner till dem som mördade profeterna. Fortsätt som era fäder, tills måttet är rågat.«

TORSDAG DEN 29 AUGUSTI

JOHANNES DÖPARENS MARTYRIUM

Minnesdag

Läsning

Jer 1:17-19

Herrens ord kom till mig, han sade: »Så omgjorda nu du dina höfter, och stå upp och tala till dem allt vad jag befäller dig. Var inte förfärad för dem, för att jag inte må låta vad förfärligt är komma över dig inför dem. Ty se, jag själv gör dig i dag till en fast stad och till en järnpelare och en kopparmur mot hela landet, mot Judas kungar, mot dess furstar, mot dess präster och mot folket i allmänhet, så att de inte skall bli dig övermäktiga, om de vill strida mot dig. Ty jag är med dig, säger Herren, och jag vill hjälpa dig.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1-4a, 5-6b, 15ab, 17 (R. 15)

R. Min mun skall förkunna din rättfärdighet.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo

och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 6:17–29

Vid den tiden hade Herodes låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippos hustru. Henne hade han gift sig med, och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.« Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte. Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom. Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästabud för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen. Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.« Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.« Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.« Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshöggs honom i fängelset och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor. Men när Johannes lärjungar fick reda på det, kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

FREDAG DEN 30 AUGUSTI

Läsning

1 Thess 4:1–8

Nu när ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud – och det är ju så ni lever – vill vi i herren Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer. Ni vet ju vilka föreskrifter vi gav er från herren Jesus. Detta är Guds vilja: att ni skall bli heliga. Ni skall avhålla er från all otukt. Var och en skall lära sig att hålla sin kropp i helgd och ära, inte utlämna den åt lidelser och begär som hedningarna, som inte känner Gud. Ingen får kränka och utnyttja sin broder i det som det här gäller. Herren straffar allt sådant, det har vi redan klart och tydligt låtit er veta. Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helighet. Om någon sätter sig över detta är det alltså inte en människa han sätter sig över, utan Gud, honom som ger er sin helige Ande.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-2b, 5-6, 10-12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ni som älskar Herren, hata det onda.
Han beskyddar sina fromma,
han räddar dem ur de gudlösas hand. R.

Ljus går upp för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och bed
så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Matt 25:1-13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde, blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de

kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte, kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.«

LÖRDAG DEN 31 AUGUSTI

Läsning

1 Thess 4:9-11

Om broderskärleken behöver vi inte skriva till er; Gud har själv lärt er att älska varandra, och kärlek visar ni ju också alla bröderna i hela Makedonien. Men vi manar er, bröder, att göra ännu mer. Sätt en ära i att leva lugnt och stilla, sköta ert eget och arbeta med era händer såsom vi har föreskrivit er.

Responsoriepsalm

Ps 98:1,7-9 (R. 9)

R. Herren skall döma folken med rättvisa.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Må havet brusa med allt vad det rymmer,
jordens krets och de som bor på den.
Må strömmarna klappa i händerna,
må bergen jubla med varandra inför Herren. R.

Herren kommer för att döma jorden.
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
med rättvisa skall han döma folken. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 25:14-30

Vid den tiden framställde Jesus följande liknelse för sina lärjungar: »En man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom. Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån. Den som hade fått fem talenter gav sig genast i väg och gjorde affärer med dem så att han tjänade fem till. Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. Men den som hade fått en talent gick och

grävde en grop och gömde sin herres pengar. Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem. Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: 'Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått två talenter kom fram och sade: 'Herre, du gav mig två talenter. Här är två till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått en enda talent steg också fram. 'Herre', sade han, 'jag visste att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Jag var rädd och gick och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt.' Hans herre svarade honom: 'Du är en slö och dålig tjänare, du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då skulle du ha lämnat mina pengar till banken, så att jag hade kunnat få igen dem med ränta när jag kom. Ta nu ifrån honom talenten och ge den åt mannen med de tio talenterna. Var och en som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret där ute.' Där skall man gråta och skära tänder.«

TJUGOANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 1 SEPTEMBER

Första läsningen

Syr 3:17-18, 20, 28-29

Läsning ut Syraks bok.

Mitt barn, sköt dina sysslor i ödmjukhet,
så blir du mer älskad än den som är frikostig med gåvor.
Var ödmjukare ju högre du stiger,
så finner du nåd hos Herren.
Ty stor är Herrens makt,
och av de ödmjuka blir den förhärligad.
För den övermodiges olycka finns ingen bot,
ty onskans planta har slagit rot i honom.
Den kloke begrundar visdomsordet,
att kunna lysna är den vises glädje.

Responsoriepsalm

Ps 68:4-5ac, 6-7ab, 10-11 (R. Ps 9:10)

R. Herren är en borg för den förtrampade,
en borg i tider av nöd.

De rättfärdiga gläds inför Gud,
de fröjdar sig och jublar av glädje.
Sjung till Guds ära, lova hans namn.
Herren är hans namn, jubla inför honom, R.

de faderlösas fader, änkornas försvarare,
Gud i sin heliga boning.
Gud ger de ensamma ett hem
och de fångna frihet och lycka. R.

Ett ymnigt regn lät du falla, o Gud,
ditt kraftlösa land gav du styrka.
Där fick din skara bo,
du sörjde för de arma i din godhet, o Gud. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 647

Andra läsningen

Heb 12:18–19, 22–24a

Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett berg i lågor, inte till töcken, mörker och stormvind, till basunstötar och en röst som talade så att de som hörde den bad att slippa höra mer. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar, en festförsamling av alla förstfödda som har sitt namn i himlen; ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga som har fullkomnats och inför Jesus, förmedlaren av ett nytt förbund.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Luk 14:1, 7–14

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet gav han dem en liknelse: »När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner. Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du hedrad inför alla dina medgäster. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.« Till sin värd sade han: »När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning. Nej, när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blindas. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse.«